

Fokozódó műszaki együttműködés Romániával

A magyar—román műszaki tudományos együttműködési bizottság 1964. szeptember 28. és október 1.-e között Budapesten tartotta 14. ülését. A bizottság megvizsgálta az előző ülésszak óta kifejtett tevékenységét és új határozatokat fogadott el a műszaki tudományos segítségnyújtásra. Az aláírt jegyzőkönyv értelmében a két fél műszaki dokumentációt ad át egymásnak és tanulmányutakat tesznek lehetővé a kölcsönös előrelépés érdekében. A bizottság tagjai között vannak a könnyű- és élelmiszeripar, a mezőgazdaság, stb. területek.

Az ülésszak munkája baráti légkörben, a teljes kölcsönös egyetértés jegyében folyt le.

A jegyzőkönyvet Vályi Péter, az Országos Terhivatal elnökének első helyettese és Gheorghe Covaci, a Román Állami Terhivizottság elnök-helyettese írta alá.

Svéd nőküldöttség érkezett hazánkba

Svéd szociáldemokrata nőküldöttség érkezett hazánkba a Magyar Nők Országos Tanácsának vendégeként. Lena Renström parlamenti képviselő, a parlament külügyi bizottságának tagja vezetésével. Kétheti itt-tartózkodásuk alatt a magyar nőmozgalom munkáját tanulmányozzák.

Az üzemi balesetekről tárgyalt a SZOT

Pénteken reggel az ÉDOSZ székházában megkezdődött a SZOT ülése. Az ülésen megjelent Biszku Béla, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának titkára és Somogyi Miklós, a SZOT elnöke, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagjai, Brutyó János, a SZOT főtitkára, a Politikai Bizottság póttagja, valamint a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány több tagja.

A Szaktanács nevében az elnöklő Somogyi Miklós üdvözölte a megjelenteket. Ezután Gál László, a SZOT titkára terjesztette elő az elnökség beszámolóját a szakszervezeteknek a dolgozók egészsége és testi épsége fokozottabb védelmével kapcsolatos feladatairól.

Az elmúlt időkből kezdte beszámolóját — javultak, kulturáltabbak, vesélytelenebbek lettek a munkakörülmények, kevesebb az egészségre ártalmas vagy nehéz fizikai munka. A nagy erőfeszítések ellenére azonban 1964. első felében az előző év azonos időszaká-

hoz képest az összes balesetek száma három, a halálos balesetek száma 10 százalékkal nőtt. A legkedvezőtlenebb a helyzet az élelmiszeriparban és az építőiparban, továbbá a közlekedés, valamint a vas-, acél- és gépgyártás terén. Kedvezőtlenebb a helyzet a mezőgazdasági termelőszövetkezeteknél is.

A balesetek okai között elsősorban arra a helytelen magatartásra utalt, amely a termelés érdekében hivatkozva járul hozzá a munkavédelmi előírások megszegéséhez és így a balesetek számának növekedéséhez.

A baleseteknek mintegy 20 százaléka anyagmozgatás közben történik. Ebben nagy szerepe van annak, hogy eddig nagyon keveset haladtunk előre a munkafolyamat fejlesztése terén. Még a SZOT munkavédelmi tudományos kutató intézete által szerkesztett eszközöket sem sikerült megfelelő mértékben elterjeszteni.

Végül Gál László javasolta a SZOT ülésének, intézen felhívást a dolgozókhoz,

Ismét rekordtermést adnak a szőlőábrák

Mihalusz Ferencnek, a Magyar Állami Pincegazdaság vezérigazgatójának sajtótájékoztatója Szegeden

Pénteken délelőtt a fővárosi, a vidéki lapok és a rádió munkatársai Szegeden a megyei tanács székházában találkoztak Mihalusz Ferencel, a Magyar Állami Pincegazdaság vezérigazgatójával, aki tájékoztatta az újságírókat az idei szüret várható eredményeiről. Elmondotta többek között, hogy idén szőlőből az utóbbi húsz esztendő második legjobb, mondhatjuk rekordtermését takaríthatjuk be. A mostanihoz hasonló szőlőtermés 1958-ban volt, amikor 5,7 millió hektoliter bor került az állami, szövetkezeti és magánpincék hordóiba. Idén egyébként

4,6 millió hektoliter új borral számolnak,

a termés többi része étkezési szőlőként kerül forgalomba. A hazai szőlőfogyasztási igények kielégítésére 650—700 ezer mázsa szőlőt terveztek, az exporttervben pedig 4 ezer vagon szerepel. A vezérigazgató hangsúlyozta, hogy a mostani étkezési szőlőfogyasztás mintegy kétszerese a korábbi évekének, azonban még nagyobb igényeket is ki tudna elégíteni a kereskedelem.

Mihalusz Ferenc elmondta, hogy most a legfontosabb feladat a jó termés megóvása. Ennek alapvető

feltétele a megfelelő időben végzett szüret.

A mostani időjárás nagyon kedvező a szőlő ízének, zamatának, illatának kifejlődésére és cukortartalmának növekedésére.

Eppen ezért nem szabad elcsúsztatni a szüretelést. A munkát összhangba kell hozni a pincegazdaságok munkájával. Így elkerülhetjük a torlódást. Ne kezdjük el a szőlő szedését sehol sem hamarabb, mint ahogy azt a feldolgozó üzem kéri. De ezután folyamatosan és gyorsan kell szállítani.

A Magyar Állami Pincegazdaság a szüreti szezonban az év végéig összesen 1,5—1,6 millió hektoliternek megfelelő árut szándékozik felvásárolni. A többi kétszer fejtett bor formájában egyelőre a termelőknél marad. Most

már csak egyszer és kétszer fejtett borra lehet értékesítési szerződést kötni.

A termelői helyesen teszik, ha a jövőben leginkább csak kétszer fejtett borra szerződnek. Ezzel a szőlő edénykészlet jobb kihasználását segítik elő. Egyébként a pincészetek mindenütt jól felkészültek a szüretre. Több száz tehergépkocsi mellett a

MÁV 500 vasúti kocsi is biztosított a szüreti szállításhoz. Az idei szőlőtermés feldolgozásában már 47 korszerű állami nagyüzem vesz részt. Ezek közül tíz a Csongrád megyei pincegazdaság területén van.

Az üzemek kapacitása meghaladja az 1 millió mázsát,

jóllehet tekintélyes mennyiségű árut feldolgozva adnak majd át a termelő gazdaságok. Az üzemek az idén a sok egyéb beruházás mellett 25 modern, magyar gyártmányú horizontál présgépet kaptak, melyeknek kapacitása egyenként 2 ezer mázsa szőlő feldolgozása. Ezek közül kettőt Mórahalmon szereztek fel.

Király Ferenc, a pincegazdaság Csongrád—Szolnok vidéki üzemének igazgatója elmondta, hogy megyénkben 18 ezer 400 hold szőlő termésével számolnak, s

22,9 métermázsás holdankénti átlagot várnak.

Az áru elhelyezéséről megfelelően gondoskodtak. A tavalyi 107 ezer hektó must és bor helyett most a Csongrád—Szolnok vidéki üzemnek 170 ezer hektó bor sorsáról kell gondoskodni. A szüret idején szállító hordókkal is segítik a gazdaságokat. 6400 transzporthordó áll rendelkezésre. Egy-egy hordó három napig maradhat a termelőnél, három nap után literenként 1 forint fekbért fizetnek, így biztosságot a szállítóedények tökéletes kihasználására.

A felvásárlási árakat elégedettek a termelők.

Az árak ösztönzők a termelésre. Mihalusz Ferenc ezzel kapcsolatban megemlítette, hogy máris számos későbbre tervezett beruházást kellett előbbre hozni, hogy a jövő évek mind nagyobb bortehermése is kifogástalan minőségben juthasson el a hazai és külföldi fogyasztókhoz.

Az igazi tekintély

Népünk tekintélye napról napra nő a világ előtt. Rendünk erejét és életrevalóságát tettek bizonyítják. Tekintélyünk alapját pedig az elért eredmények képezik. Természetes dolog, hogy renszerünk súlyával együtt növekszik azok tekintélye is, akik a tetteket véghezvitték: a jól dolgozó munkás, szövetkezeti paraszt, értelmiségi éppen úgy, mint a felelős vezetőké. Mind több olyan emberrel találkozunk, akire tisztelettel és megbecsüléssel néznek fel társai. Az igazi tekintélyt nagyon nehéz kivívni. Küzdelmes évek becsületes munkája kell hozzá. Csak olyan ember érhet el tekintélyt, akiben a tudás és a tettekeszség határozott véleményvel és emberséges magatartással párosul. Olyan kincs a tekintély, amelyet nehéz megszerezni, de el is lehet tékozolni. Egy-egy emberi gyengeség; hiúság, gőg, önfejűség útját állhatja az igazi tekintély kialakulásának, vagy a már megszerzett tekintélyt alaposan megtépázhatja.

Így járt az a tsz-elnök is, akit hiába figyelmeztetett a brigádvezető, hogy az ideiglenesen szabad ég alatt tárolt gabonát szállíttassa fedett helyre. Esős idő jöhet, s a drága búza befüllik, tönkremegy. Az elnök megsértődött és azt felelte: ő nagyon jól tudja, mi a kötelessége, nincs szüksége sem veszmadarakra, sem ösztökélőkre. Húzta-halasztotta a búza behordását, mert — hízelgőre hallgatva — vezetőtársának tartotta a brigádvezetőt. Az volt a meggyőződése, hogy a tagság előtt is csorba esnek a tekintélyén, ha hallgatna rá. Pedig a lelke mélyén az elnök is tudta, hogy bírálójának igaza van. Mégsem hallgatott rá, feltette a tekintélyét. Csak akkor vette észre, milyen nagy hibát követett el, amikor már a baj bekövetkezett.

A tekintély a vezető ember számára nélkülözhetetlen. Ha ad önmagára és az ügyre, amelyet képvisel, kötelessége is törődni vele. Csak az a kérdés, hogyan? Megtörténik, hogy egy-egy vezető elhamarkodott véleményét mond valamelyik munkatársáról. Félrelesmeri becsülettét, esetleg rossz, felületes információ alapján alkot róla ítéletet. A tévedés később kiderül, s a vezető mégis ragaszkodik a hibás véleményhez. A presztízst félti. Nem veszi észre, hogy tekintélyének éppen az ilyen merevség árt a legtöbbet.

A határozottság fontos dolog. talán az egyik legsarkalatosabb vezetői jó tulajdonság. De csak akkor erény, ha valaki jó ügy érdekében határozott. A tévedésben határozottnak lenni konokságra és — enyhén szólva — rövidlátásra vall. Példa erre az említett tsz-elnök esete is. Mintha csak azt tartotta volna, összedől a világ, ha egyszer kiejti a száján: „Tévedtem, nekem volt igazad.” Visszatartotta hiúsága.

És akiben a hiúság elhatalmasodik, annak a hízelgő szó mindig kedvesebb, mint a bírálat. A hiú ember nem veszi észre, hogy tekintélyét üres, hízelgő szavak pókhálójára függeszti, ahelyett, hogy az egyenes, szókimondó társak megbecsülésére építene.

A példában is említett tsz-elnök és a hozzá hasonló egyik legnagyobb tévedése: azt hiszik, hogy ismerik az embereket. Pedig, ha ismernek, inkább a tulajdon emberi magatartásukra, tudásuk, ismereteik állandó gyarapítására fordítanának gondot, s arra, hogy jobban megismerjék az embereket. Ezek az erények teremtik meg leghamarabb a tartós, valódi tekintélyt. Azt a tekintélyt, amelyet a közösség szavaz meg a jó tsz-, vagy tanácselnöknek — érdeme szerint. Ez az igazi tekintély, s ezt nem csorbíthatja sem a jó tanácsok és helytálló bírálatok számba vétele, sem a tévedések becsületes elismerése.

A mi tsz-elnökünknek is tudnia kellett volna: a szövetkezet tagjai nem azt kívánják tőle, hogy csallhatatlan, tévedhetetlen legyen. Azt azonban joggal elvárják, hogy vezetőjük olyan legyen, aki mások okos véleménye és a maga tapasztalatai alapján gyorsan megtalálja a megoldást a legnehezebb helyzetekben is, aki magasabb örhelyéről messzebbre lát, mint társai, a kedvüket is fel tudja éleszteni, az akarataikat is képes megacélozni a jó ügy érdekében. Tisztában van azzal, hogy a határozott fellépés nem jelentheti, hogy valaki ellentmondást nem tűrve maga alá gyúri a vezetés alatt álló kollektívát, és azt sem, hogy meggyőző szó, tanácsos tanácskozások helyett minden esetben hatalmi szóval szerez érvényt igazának.

Nem könnyű az igazi tekintélyt megszerezni, mert az csak a közösség megbecsülésén alapulhat. A közösség pedig szigorú bíró. A tekintély magas kitüntetés, és csak annak ítéli meg, aki nemcsak eszközökkel, emberiséggel és odaadással szolgálja a társadalom érdekeit.

KÉKESDI GYULA

Hollós Ervin:

Emlék és történelem

Ha a történelmi sorrendet nézzük, akkor erről előbb kellett volna szólni, de tette arra az ember, hogy előbb a kellemesebb emlékek tolatásának a tolla alá? Mert amíg a MaDISZ-t megszerveztük, nemcsak a saját sorainkra kellett gondolni. A reakció, amely megszületett ugyan a felszabadulástól, de bele nem pusztult egészen, nekünk is adott munkát, a mi orunk alá is dugott borsot. Hát például... Az egyetemen antifasiszta diákszövetségbe tömörültek a haladó gondolkodású fiatalok, de néhány nacionalista és különösen krelíkális, jobboldali, úgynevezett keresztényszocialista hangadó megpróbálta puccszerűen magához ragadni a vezetsét. Állandó agitációba kezdtek a karokon a kommunisták ellen, harc bontakozott ki az igazoló bizottságok felállítására körül. Mi viszont ellentámadásba lendültünk. Röpcédulákat adtunk ki az antifasiszta diákszövetséggel és ezek hatására leváltották a reakciós tankerületi főigazgatót. A KALOT dél-magyarországi igazgatója már járta a szervezeteiket és hozzáfogott a rossz emléktől egyenesen újraszervezéséhez.

Különösen a községekben több nap üg prédikált, hogy a KISZ, meg a MaDISZ is tentelen szervezet. Egyik napon izgatottan jöttek a fiatalok a központba.

Az elfogott nyilasokat és háborús bűnösöket a városi bíróság és ügyészség felmentette!

Nagy volt közöttünk a felháborodás, órák alatt cselekedni kellett. Nemsokára már a mi röpcéduláinkat gasztották és szórták a városban a fiatalok. Egy trükkös kis rózsaszín papírlapot, melyre ezt és így nyomtatuk:

HAZAÁRULÓ

nyilas banditákat menteték föl azzal az indoklással, hogy a nyilasokereszt párt célkitűzései között nem szerepelt a társadalmi rend erőszakos fölforgatása.

ÜGYÉSZ ÚR!

Hát az mi volt... stb.

A két nagybetűs szó messze kiugrott a kis rózsaszín papírlapról: HAZAÁRULÓ ÜGYÉSZ ÚR! —, s meg is lett a hatása.

A reakció suttogó gépeze nem hagyta nyugton az embereket.

Vigyázzni! Még változhat a helyzet, hiszen a front csak pár hete húzódtott túl rajtunk...

Még visszajöhetnek...

Majd meglátjuk!

És vissza is jöttek — persze nem a németek. November végén ejtőernyős nyilasokat dobtak le Szeged határában az úgynevezett kopjásokat. Az lett volna a feladatuk, hogy csoportokat szervezenek, akadályozzák meg az új élet kibontakozását, pusztító akciókat vigyenek végbe a meginduló üze-

Magához tév a reakció

mekben, rongálják meg a pontonhidat, s akár gyilkosság árán is akadályozzák meg a kommunista párt, a függetlenségi front és a demokratikus pártok működését. Mindezt akkorra időzítették, amikor az elmenekült tulajdonosok helyére üzemi bizottságot választottak a gyárakban, megindították a termelést és a parasztság is kezdett bekapcsolódni a közéletbe. Alsóvárosban és Rózsán már a földek felmérését és szétosztását sürgették a parasztemberek.

A nyilas dezertőröket elfogták! A szellemi örökség azonban még nagyon sokáig kellett birkózni, verekedni az ifjúsági mozgalomban is.

De győztük idővel, ideggel, erővel, s a párt, a kommunista fiatalok agitációja, szavának igazsága hatására a munka, az építés vágya győzött az emberekben. A parasztkot vetettek, a gyárakban megperdültek a kerekék, az iskolákban folyt a tanítás. Megindult a vonat is... Láttuk az utolsó, mely fejezett menekülővel futott ki a pályaudvarról és láttuk az első december 12-én, mely hat kocsival elindult Kiskunfélegyházára. Időben milyen kis különbség volt e két járat között — de az egyik egy letűnt korszak utolsó, a másik egy éledő, igazságos társadalmi rendszer első vonata volt...

Következik: SZERENCSES NEMZEDÉK

Rakodóbrigádokat alakítottak a kollégisták

Az őszi csúcsforgalom idején megnevelszik nemcsak a szállítók, a vasút, hanem a szállítatók és címzetek gondja is. Rendkívüli feladatok hárulnak a vállalatokra, intézményekre. A múlt évek példája alapján az idén is segíteni kívánunk a fiatalok a szállítási feladatok, a rakodási problémák megoldásában.

Az otthon lakókkal nehéz volna megszervezni az állandó készenlétben levő rakodóbrigádokat. Ezért elsősorban a kollégiumok lakóira számítunk — mondja Marosi Bálint, a KISZ Szeged városi bizottságának szervező titkára. — A szervezést, annak lebonyolítását, a kollégiumi titkárokkal, tanárokkal, vezetőkkel beszéljük meg.

Eddig négy kollégium, diákközhon jelentkezését kaptuk meg. A Szegedi MÁV-Nevelőintézet nyolc, a Kő-

rössy József Kollégium egy, az Élelmiszeripari Tanulóotthon kettő, a Kiss Ferenc Erdészeti Technikum Diákközhon pedig négy rakodóbrigádot szervezett. Még nem telt le a jelentkezési határidő, körülbelül 18—20 brigádra számíthatunk összesen.

A brigádok általában 8—8 tagból állnak. A legtöbb helyen pótagyokrol is gondoskodtak. Most már csak arra van szükség, hogy a MÁV és a vállalatok igényeljék is ezt a segítséget.

Hét közben egy nappal előbb, szombatra és vasárnapra pedig legkésőbb péntek délutánig igényelhetnek brigádokat. A rakodóbrigádok elszámolása a MÁV rakodási díjszabály előírása szerint teljesítmény- vagy órábérben történik. Minden alkalommal az 50 százalékos alkalmi pótdíj is megilleti a brigádok tagjait.